

ærede Medlem spurgte: Er det opdragende, at de rige tvinge de fattige til at stemme paa en vis Maade? Men det har jeg aldrig sagt. Det er jo et Misbrug af den Valglov, vi have, men Brugen, den rette Brug af Valgloven, er, at den rige stemmer, som han vil, efter sin Overbevisning, og at den fattige stemmer, som han vil, efter sin Overbevisning, og hvis det ærede Medlem mener, at det ikke er opdragende, anser jeg virkelig det ærede Medlem for en absolut slet Pædagog. Det ærede Medlem maa indrømme, at dette er opdragende, hvorimod det er alt andet, ja lige det modsatte af opdragende, naar de rige her øve Tvang paa de fattige. Det er det ødelæggende, som dette Misbrug har ført med sig, der har ført mig til som en Nødhjælp at gaa med til Forsøg paa at indføre hemmelig Afstemning.

Ordføreren (Svend Høgsbro):

Jeg takker de Talere, som have ydet Fler-tallet eller „Halvdelen“ af Udvalget deres Støtte, og særlig takker jeg det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Ror-dam). Det var en Røst fra de gode gamle Dage, fra den Gang da der virkelig her i Folketinget var en stærk Følelse, ikke blot hos Halvdelen, som man nu kalder det, men hos den langt overvejende Del af Tinget, af, at det var Realiteter, det her drejede sig om, menneskelige Livslyk, det gælder om at afhjælpe, da man ikke tog saa valent og køligt paa denne Sag, som man nu desværre fra den ene Halvdel gør det. Thi det kan f. Eks. den ærede Ordfører for det første Mindretal (M. Nielsen) ikke komme bort fra, at om han end i Formen vilde slutte sig til vort Forslag, saa er det kun en faare valen og kølig Anbefaling, han har givet det. Jeg beklager dette; og for saa vidt glæder det mig, at et andet æret Medlem af hans Parti har taget et andet Standpunkt og virkelig har forstaaet, hvad det her drejer sig om. Jeg siger, at der har tidligere her i Folketinget været en anden Opfattelse af denne Sag: end den, der nu fra visse Sider gør sig gældende. Man har da været klar over, at der ikke blot var „Tale“ om Valgtryk, men at der var Valgtryk. Jeg har ikke paa rede Haand alle de Tilfælde, hvor Folketinget har givet dette sit Syn paa Sagen Udtryk, men jeg skal dog nævne et Par af dem, som jeg er stødt paa. Der er f. Eks. den meget berømte Maribo Amts 3dje Valgkreds. Jeg sigter herved ikke blot til det Valg, som vil være os bedst i Grindring, hvor Skovrider Rann foretog sine Bedrifter, som jo endog kom frem til Højesteret, men desværre ikke

fik den Løn, de burde have haft, fordi vor Lovgivning er uforskommen paa dette Omraade. Jeg tænker derimod paa et tidligere Tilfælde fra samme Valgkreds. Ved Valget i Salskøbing den 3dje Januar 1879 foresaldt der ogsaa saadanne Misligheder, at Folketinget fandt sig foranlediget til efter Indstilling fra Udvalgets Fler-tal, det vil sige hele Udvalget, Højre og Venstre — med Undtagelse af et Medlem, som vilde gaa endnu videre, nemlig Overrettsprokurator Alberti — og deriblandt saadanne Folk som det nuværende højtærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) og det afdøde Medlem Højesteretsassessor Nimestad, at vedtage, „at Valget i Maribo Amts 3dje Folke-tingskreds godkendes, idet Tinget misbilliger det Valgtryk, der ved Trusler og deslige er udøvet mod Vælgerne“. Det var Resultatet af Udvalgets og Tingets Undersøgelse af de da foreliggende Akter. Det var Realiteter og ikke blot Tale. Og samtidig foreligger der en Betænkning med Indstilling og efterfølgende Vedtagelse over Valget i Sorø Amts 3dje Valgkreds, hvor Udvalget d. v. s. de samme Medlemmer, som jeg nys nævnte, og ligeledes kun med Undtagelse af Prokurator Alberti, der vilde gaa betydelig videre og have Valget forkastet, Udvalgets Fler-tal indstillede, „at Folketinget godkender Valget i Sorø Amts 3dje Valgkreds, idet Tinget udtaler sin Misbilligelse af det Tryk, der er udøvet paa enkelte Vælgere ved Trussel med Arbejdstab og deslige“. Jeg er yderligere stødt paa følgende Beslutninger — det er noget, jeg selv har erfaret, — der ere tagne med Hensyn til Valg i min egen Valgkreds. De to første Gange, jeg stillede mig til Valg dernede, blev der indgivet Klage. Den første Gang var det fra mig selv, den anden Gang fra mine Vælgere. I Anledning af den første Valgklage kom Folketinget ved at undersøge Akterne til det Resultat, at om end mange af Klagepunkterne ikke vare oplyste, var der dog oplyst saa meget, at en meget fremragende Højremand og Støtte for den da valgte Højrekandidat, Statsraad, Godsforvalter Koch paa Bemmetofte, efter hvad der i Betænkningen udtales, fort før Valget har foreholdt en Vælger, der nyder et Legat fra Klostret, „at denne ved at stemme med Venstre og altsaa paa en Maade, der, som han maatte vide, stred mod Klosters Ønsker, vilde vise stor Utaknemmelighed mod dette, idet han kun ved dettes Understøttelse er holdt fra at komme paa Fattigvæsenet og altsaa kun ved denne har bevaret sin Valgret.“ Han opfordrede derfor denne Vælger til i alt Fald at afholde sig fra at stemme. Efter